

1.STĀSTS – DIEVA STĀSTS
Neiederīgās stāsts
Nevērtīga. Nenožīmīga. Nesvarīga.

Rakstu vieta: Mateja ev. 15:21-28 un Marka ev. 7:24-30

Šī bezvārda sieviete (tiek saukta gan par Sīrijas fenīķiešu, gan kanaāniešu sievieti) pārstāvēja to cilvēku daļu, ko Dievs Vecajā Derībā sauca par pagāniem. Pagāni bija atdalīti no Dieva žēlastības, viņi kalpoja citiem dieviem, viņiem bija citi likumi un paražas. Pagāni nebija izredzētā ebreju tauta, tāpēc šai pagānu sievietei nebija nekādu tiesību lūgt Jēzum palīdzību. Bet sieviete nolemj riskēt! Pašas izmisums, dzirdētie citu cilvēku stāsti, to dzirdēšanā iemantotā ticība, ir tas, kas liek uzrunāt Jēzu. Un sieviete neatlaidīgi, arī pēc tam, kad sākotnēji Jēzus viņu ir ignorējis, turpina uzrunāt Viņu – vīrieti, ebreju, Dieva Dēlu... Un viņa saņem lūgto! Un viņa tiek „paēdināta”... jo viņa, pagānu sieviete bez vārda, lūdza palīdzību Jēzum, ticot tam, kas ir JĒZUS, nevis kas ir VIŅA.

- Padomā par laiku, kad Tev ir bijusi nepieciešama palīdzība, bet Tu juties pārāk nevērtīga, lai kādam to lūgtu. Pieraksti dažas frāzes, kas apraksta šo situāciju.

- Kādi teikumi „*es esmu nenožīmīga*” laikā skanēja Tavā prātā? Uzraksti tos.

- Kā šie teikumi ietekmēja Tavu ikdienas dzīvi – studijās, darbavietās, esot attiecībās ar cilvēkiem?

- Kas nosaka to, kam Tu uzticies – cilvēku teiktais, sajūtas un apstākļi, Ļaunā meli vai Dieva patiesība? Un kas REĀLI to dara Tavā dzīvē?

- Ko Dievs saka par mums Lūkas ev. 12: 22-28? Pārdomā izlasīto. Kur bija Dievs laikā, kad Tu sajuties nenozīmīga?

- Kā Dievs Tev palīdzēja* laikā, kad Tu sajuties nesvarīga?

*Ja Tu šodien joprojām jūties nepārliecināta par savu vērtību, lai tā ir Tava lūgšana „*Es vēlos ieraudzīt savā stāstā Dievu – Viņa mīlestību, Viņa dziedināšanu, Viņa...*”
Un atceries, ka Tu esi pietiekami vērtīga, lai Viņam to lūgtu!

Kādu garīgu patiesību Tu saredzi savā „*es esmu nenozīmīga*” stāstā?

Sieviete, kas sastapās ar Jēzu, vairāk kā daudzi citi ticēja žēlastībai. Viņa ticēja tam, ka no Dieva žēlastības ir VISS – tas, ka Jēzus uz viņu paskatīsies; tas, ka Jēzus viņu dzirdēs un uzklausīs; tas, ka Jēzus darīs viņai tikai labu! Dieva žēlastībā viņas šķietami nevērtīgā pagātne nebija tā, kas ietekmēja viņas šodienu, bet gan Jēzus! Un ne tikai šodienu – visu viņas nākotni, atgādinot, ka viņa ir vērtīga, nozīmīga un svarīga.

2.STĀSTS – CERĪBAS STĀSTS

Bezcerīgās stāsts

Izmisusi. Nespēcīga. Nepārlicināta.

Rakstu vieta: 1.Kēniņu gr. 17:7-24 un Lūkas ev. 4:25-26

Izsalkums, sāpes un nāves tuvums. Kāda atraitne, kuras vārds nav zināms, bija tikai viena no daudzām sievietēm, kas piedzīvoja badu. Bet neatkarīgi no sava statusa (atraitne un cittautiete, ne ebrejiete), tieši viņas stāsts bija tik nozīmīgs, lai Jēzus šo sievieti pieminētu arī Savā sludināšanā. Viņas vīrs bija miris, viņa bija viena ar bērnu, viņai bija jārūpējas par visu... bet viņa nespēja – apstākļi, liktenis, nolemtība, šķiet, ka viss bija pret viņu. Atraitne darīja labāko, ko varēja, bet arī tas labākais šķita par maz! Absolūta bezcerība, ka rītdien kaut kas viņas dzīvē varētu mainīties. Un bezcerība kļūst arvien lielāka – nāve, kas bija izpostījusi viņas laulību, atkal ir tuvumā... Bet tuvumā ir arī CERĪBA... Un sākas izmaiņas!

- Visticamāk, ka Tu nekad neesi pieredzējusi badu, bet ļoti iespējams, ka Tev nav svešas sēras par kāda bērna nāvi savā ģimenē, radu vai draugu lokā. Ir daudz bezcerības pilnu sāpju – arvien vairāk cilvēku cīnās ar vēzi un neuzvar... Bet kādi, pārāk vieglprātīgi uztverot dzīvību, iet bojā savas pārgalvības dēļ... Kāda *dzīvības/nāves pieredze* (Tavā ģimenē, draugu lokā) ir ietekmējusi Tavu dzīvi? Kas pēc piedzīvotā ir citādāk?

- Vai ir bijis kāds notikums, kad Tu pati esi bijusi starp dzīvību un nāvi? Ja ir bijis, tad kā tas mainīja Tavu turpmāko dzīvi? Vai atmiņas par to joprojām kaut ko maina Tavā ikdienā? Ja atmiņas turpina ietekmēt Tavu šodien, apraksti ko tās maina?

- Cilvēki krīzes situācijās reaģē visdažādākajos veidos. Apraksti savu reakciju kādā krīzes situācijā. Ko šī pieredze Tev deva – atklāja par Tevi, Dievu, citiem ap Tevi?

- Dažreiz Dievs mums liek iet tālāk, kā mēs cilvēcīgi varam aiziet... Apraksti kādu notikumu, kad Tu rīkojies neatbilstoši savām cilvēciskajām robežām – Tavā rīcībā nebija Tavs, bet Dieva spēks, Viņa klātbūtne, Viņa gudrība. Kā piedzīvotais izmainīja Tavu domāšanu?

- Kas ir Tava bezcerīgā situācija šodien? Padomā, vai arī Tavā dzīvē ir kāds „svešinieks”, par kuru gādāt, neatkarīgi no ārējiem apstākļiem?

- Vai ir kas tāds, kas Tev ir jādara, bet Tu to atliec, tāpēc, ka nav ideālu apstākļu – pietiekami daudz naudas vai citu resursu, labas veselības, citu cilvēku jūtama atbalsta?

- Vai ir kas tāds, kas Tevī ir miris (vai ir uz miršanas robežas), kam būtu jāpiedzīvo augšāmcelšanās (vai dziedināšana) un jānes augļi?

Sieviete, joprojām nepārliecināta par nākotni, joprojām paturot daļu no pilnīgas uzticēšanās, joprojām necerēdama uz jebkādu palīdzību, izvēlējās rīkoties paklausot kāda svešinieka, kas ir kāda viņai nepazīstama Dieva sūtīts, aicinājumam. Un šis „nepazīstamais Dievs” pašķīra ceļu! Dievs redzēja atraitnes paklausību, un darīja vairāk, nekā viņas ticība atļāva. Dievs, kura priekšā visi sievietes bezcerīgie apstākļi, apkārt esošie neatsaucīgie cilvēki un pašas niecīgie spēki kļuva nebūtiski, veda viņu ārā no izmisuma! Jo Viņa ceļš ved uz cerību!

3.STĀSTS – PAKLAUSĪBAS STĀSTS

Rebekas stāsts

Apzinoties Viņa labo gribu, gatava sekot Aicinātājam

Rakstu vieta: 1. Mozus gr. 24

Rebekas un Īzaka mīlestības stāsts nereti ir ļoti vienkāršots, nepilnīgi interpretēts. Rebeka vien dzīvoja savu dzīvi, nestaigāja pa randiņiem, bet bez pašas iniciatīvas tika svētīta ar laulību, bagātību un pēcnācējiem, un dzīvoja laimīgi līdz mūža galam. Bet stāsts nav tik daudz par cilvēku romantisko mīlestību, kā par paklausību, un pats būtiskākais – par Dievu – Viņa raksturu, nodoma noturību un visas Izredzētās tautas vēstures ritējumu. Dieva nodoms mierināt Ābrahāmu sērās pēc viņa sievas Sāras nāves bija ebreju (ne pagānu) sievas atrašana savam dēlam Īzakam. Dieva iecere bija vest Rebeku tālā ceļā, lai īstenotu Savu nodomu. Rebekai bija redzamā misija – dziedēt Ābrahāmu sērās, būt par līdzgaitnieci savam vīram, turpināt dzimtas svētību, esot mātei. Bet viņas redzamā misija sākās ar soli ticībā – paklausīt Dieva balsij un iziet no ierastās vides, atstājot to, kam viņa bija pieķērusies, lai mācītos uzticēties Dievam un cilvēkiem, par kuriem viņa neko daudz nezināja.

- Labvēlīga un gatava palīdzēt – tāda bija Rebeka, sastopoties ar Ābrahāma kalpu. Atceries kādu situāciju no savas dzīves, kad Tu esi rīkojusies tik spontāni, ieinteresēti – neko negaidot pretī? Kādas sekas/augļi bija Tavai rīcībai?

- Tavā dzīvē noteikti ir bijusi parasta darba vai studiju diena. Tu uzticīgi darīji savu darbu, un tieši būšana ikdienas pienākumos Tev ļāva ieraudzīt kādu stāstu. Atceries dienu, kura iesākās kā ierasts, bet tās noslēgumā Tu piedzīvoji neplānotu prieku, mīlestību, gandarījumu, novērtējumu utt. Kādas pārdomas bija šīs dienas vakarā? Kā šāda diena ietekmēja Tavu turpmāko dzīvi?

- Rebekas atsaukšanās Dievam šķiet tik vienkārša, tik ātra un viegla? Ko, Tavuprāt, tas prasīja no šīs jaunās meitenes?

- Dievs joprojām mūs aicina! Vispirms pie Sevis un tad – kaut ko nozīmīgu darīt. Pastāsti, kur un kādā veidā no Viņa Tu esi saņēmusi aicinājumu uz kādu konkrētu darbību?

- Ko Tev prasīja atsaukšanās Viņam? Vai Tev bija viegli „vienkārši paklausībā sekot”?

- Vai Tavā dzīvē tagad ir kāds aicinājums no Dieva, kuram Tu vēl neesi spējusi atsaukties? Kas Tevi kavē? Kā apkārtējie Tev varētu palīdzēt izdarīt izvēli un sekot tam, uz ko Dievs aicina?*

*Ja šāda „aicinājums ar uzspiestu pauzi” nav, tad pieraksti sieviešu vārdus, kuras ir šādā situācijā, t.i., kurām vajag atbalstu, un apņemies lūgt par viņām.

- Kāda, Tavuprāt, ir sievietes misija šajā pasaulē, raugoties Dieva acīm?

- Kāda, Tavuprāt, ir sievietes misija šajā pasaulē, kādu to redz sabiedrība, kas dzīvo bez Dieva?

- Kas iespaido Tavu sapratni par savu sievietes misiju šajā pasaulē? Dievs, kas sākotnēji aicina pie Sevis, vai pasaule, kas norāda virzienu projām?

Rebekas atsaukšanās aicinājumam, „iziešana” no ierastās dzīves, bezierunu paklausība un došanās tālajā ceļā ir drosmīga, pat apbrīnojama. Šķiet, visa viņas dzīve būs mierīga līdzaspastāvēšana viņas vīram. Aicinājuma pilnīga izdzīvošana ir tikai laika jautājums. Bet Rebekas dzīvesstāsta turpinājumā ir arī daudz jautājumu un sāpju – viņai jāpiedzīvo divdesmit gari neauglības gadi, dēlu Ēzava un Jēkaba sāncensība un cīņa par pirmdzimtību, vīra Īzaka meli un aklums... Dzīvot aicinājumā, lai ko tas maksātu, ir pārdomu vērts temats. Bet vēl vērtāks tas kļūst tad, kad pašas sadzirdam Aicinātāju, uzdrīkstamies Viņam atbildēt un izvēlamies – „**Es Tev sekošu!**”.

4.STĀSTS – PATIESĪBAS PASLUDINĀŠANAS STĀSTS

Huldas stāsts

Izzināt un mācīties Dieva Vārdu, lai būtu par vēstnesi

Rakstu vieta: 2. Kēniņu gr. 22:11-20

Hulda piederēja nelielai izredzēto sieviešu grupai – Vecās Derības pravietēm. Hulda ar savu vīru dzīvoja Jeruzalemē netālu no Tempļa, viņai bija nevainojama reputācija – vietējie iedzīvotāji zināja par viņas dievbijību un nodošanos Dieva Vārda studēšanai. Jūdu tradīcijā un skaidrojošajos rakstos ir minēts, ka viņa bija skolotāja. Huldas ietekme kēniņa Josijas dzīvē ir izšķiroša, jo viņa pasludina paša Dieva nodomu. Kad kēniņš dzirdēja vārdus no *Likumu grāmatas*, kas tika atrasta Tempļa atjaunošanas darbos, viņš ciešanās saplēsa savas drēbes, jo saprata – Izraēls ir vainīgs Dieva priekšā, jo nav turējis Tā Kunga pavēles. Huldas uzdevums bija godīgi un ar pārliecību pasludināt Dieva taisnīguma sekas un tajā pašā laikā – arī žēlastību kēniņam, kurš atzina savas kļūdas. Kēniņš Josija nomira kaujā, 38 gadu vecumā. Ar cilvēka prātu domājot, mēs to nesauktu par Dieva žēlastības dāvanu. Bet Josija nomira, izdzīvojot savu kēniņa aicinājumu – pieņēma lēmumus un vadīja Dieva tautu.

- Hulda bija uzticama Dievam arī tajā laikā, kad daudzi atteicās no Ābrahāma, Īzaka un Jēkaba Dieva, lai pielūgtu Baālu un citus pagānu dievus. Viņas pārliecība bija nelokāma! Ar kādiem izaicinājumiem „Dieva Vārds vs. Cilvēku viedokļi” Tu sastopies savā ikdienā?

- Kēniņš Josija uzticējās Huldai, jo viņa pareizi skaidroja Dieva Vārdu. Hulda studēja Svētos Rakstus un centās tos saprast tāpat kā Rakstu mācītāji un priesteri. Dievs Huldai aicināja īpašā uzdevumā – drosmīgi pasludināt patiesību. Padomā, kā Tavu dzīvi ir ietekmējis kāds *patiesības runātājs*. Pastāsti savu pieredzi citām sievietēm.

- Huldai kalpošana bija vadīt un ietekmēt. Viņa bija precējusies ar tiesas ierēdni, priesteru garderobes uzraugu. Dievs viņai bija devis stāvokli sabiedrībā, un viņa rīkojās godprātīgi. Rīkoties Dievprātīgi un pasludināt patiesību, lai kāda tā būtu, ne vienmēr ir viegli. Vai Huldai situācija atgādina par laiku, kad Tev bija jūtama atbildības nasta? Ko, Tavuprāt, maksā atbilde "Te es esmu, Kungs!”? Un ko – bēgšana, izvairīšanās un došanās citā virzienā?

- Huldas vēstījums bija nopietns Dieva spriedums. Un viņa nevairījās par to runāt. Atceries laiku vai notikumus, kad Tu juti/saprati/piedzīvoji, ka Dievs Tevi mudina runāt patiesību par kādu konkrētu jautājumu. Kā Tu saprati Viņa nodomu? Kādas izmaiņas nesa Tava patiesības runāšana?

- Hulda atnesa Dieva žēlastības ziņu ķēniņam Josijam. Dievs vēstījums ķēniņam nesa mieru: „Tāpēc, redzi, Es tevi piepulcināšu taviem tēviem un tu ar mieru tiksī guldīti savā kapā, un tavas acis neredzēs visu to nelaimi, kurai Es likšu nākt pār šo vietu!” (2. Ķēniņu gr. 22:20). Kā, Tavuprāt, sadzīvo patiesība, kas sevī ietver arī taisnīgu sodu, un žēlastība. Padomā par notikumu, kad Tu taisnīga soda vietā esi piedzīvojusi žēlastību. Līdzdali savu stāstu citām sievietēm.

- Kā atrast līdzsvaru starp patiesību (kas nereti prasa taisnīgu rīcību – tā var sāpēt, būt nepatīkama, atklāt ko tādu, ko nekad nevienam nevajadzētu uzzināt) un žēlastību (kas apžēlo, atļauj kļūdīties, vienmēr dod otro iespēju)? Cik viegli attiecībās ar citiem ir pasludināt patiesību žēlastībā?

- Kādi varētu būt nākamie soļi, lai Tu labāk iepazītu Dievu caur Viņa Vārdu? Padomā, kas Tev varētu palīdzēt – Bībeles studijas, video lekcijas, teoloģijas studijas, grāmatas. Lēmums dziļāk izprast Rakstus vienmēr nes augļus, jo tas ir lēmums iepazīt Tavu Radītāju – Viņa nodomu, Viņa spējas, Viņa raksturu.

No sirds un prāta zināt Dieva Vārdu, pieaugt Svēto Rakstu atziņā ir katra (ne tikai mācītāja un sludinātāja) atbildība.

Kad esi vienatnē, padomā un pieraksti kā Tu iepazīsti Dievu caur Viņa Vārdu. Vai Tu ļauj izlasītajam mainīt savu sirdi, prātu? Un vai piedzīvo – aiz rakstītā stāv Mūžīgais, Varenaiss, „Es Esmu” ar Kuru man pietiek, un Kura runātais joprojām mani uztur dzīvu?

Lasi Bībeli, meklējot stāstus, meklējot apsolījumus, meklējot vārdus, kas nes atjaunošanu, meklējot spēku mīlēt un piedot, meklējot Viņu – Tava stāsta Autoru.

5.STĀSTS – ATGRIEŠANĀS STĀSTS

Marijas Magdalēnas stāsts

Atbrīvota sekošanai

Rakstu vieta: Lūkas ev. 8:1-2, Marka ev. 16:9, Mateja ev. 27:61, Jāņa ev. 19:25, 20:1,18

Par Marijas Magdalēnas (Marija no Magdalas) atgriešanās notikumu zinām ļoti nedaudz, vien to, ka Jēzus viņu atbrīvoja no septiņiem ļaunajiem gariem, kas valdīja pār viņas dzīvi. Pēc atbrīvošanas sieviete pievienojās Jēzus sekotājiem – divpadsmit mācekļiem, arī citiem vīriešiem un sievietēm, un uzticīgi sekoja savam atbrīvotājam. Viņa bija klātesoša Jēzus pēdējā ceļā uz Golgātu; viņa bija pie krusta un noraudzījās viņas Kunga ciešanās; viņa sēdēja pretī kapam, kurā tika guldītas Jēzus miesas; viņa agrā rītā devās veikt mirušā iesvaidīšanu... UN viņa bija pirmā, kas redzēja augšāmcēlušos Kungu, un pirmā, kas pārējiem liecināja „Viņš ir dzīvs!” Kāda labvēlība no Dieva tā laika sievietei – runāt ar Kungu, sekot Viņam un pēcāk vairākkārt tikt pieminētai Rakstos! Kāda dziļa pateicība no atbrīvotās – uzticīgi sekot Kristum, dzīvot Viņam – atrast tajā savu piepildījumu, aicinājumu, misiju!

- Atbrīvota. Atjaunota. Pieņemta. Marija Magdalēna, kuras vārds visos evaņģēlijos pieminēts vairākkārt. Kāda, Tavuprāt, bija Marija Magdalēna? Kādas ir Tavas pārdomas pēc izlasītajām Rakstu vietām, kurās viņa pieminēta?

- Svētie Raksti neizskaidro, kas bija septiņi ļaunie gari, no kuriem Marija Magdalēna tika atbrīvota, bet vairums teologu uzskata, ka pilnības skaitlis „septiņi” norāda uz grēka kopumu; uz to, ka sievietei bija daudz grēku, tātad daudz piedots*. Kas Tavā dzīvē ir tas, kas ir pilnībā piedots?

*Rakstu pētnieki nereti Lūkas ev. 7:36-50 saskata tieši Mariju Magdalēnu, lai gan tiešas norādes uz to Bībelē neatrodam.

- Atceries savu atgriešanās stāstu. Uzraksti vairākos teikumos savas izjūtas, sirds ilgas, atceroties savu dzīvi pirms Kristus Tevi atrada? Ko Tu meklēji, lai šajā pasaulē sajostos iederīga, noderīga un vajadzīga – mieru, mīlestību, gudrību, novērtējumu? Līdzdali savas pārdomas citām sievietēm.

- Marijas Magdalēnas stāsts uzskatāmi parāda, ka atļaujot Jēzum veikt lielo apmaiņu (postošu grēku, kas ved uz iznīcību, Kristus maina pret žēlastību, kas iaved dzīvībā), būtiskākais ir turpinājums – dzīve, kas dzīvota pēc grēka. Kā mainījās Tava dzīve pēc grēka?

- Kas, Tavuprāt, deva gandarījumu un piepildījumu Marijai Magdalēnai, sekojot Kristum? Pagātne, kam vairs nav varas par viņas šodienu un rītdienu; tagadne, kurā viņa var būt ar Kungu, kalpot Viņam un apkārtējiem; nākotne, kas ir mūžīga un droša, esot apžēlotai un attaisnotai.

- Kas ir Tavs gandarījums un piepildījums, sekojot Kristum šodien? Kur Tu atrodi savu pateicīgo sirdi un mirdzošās acis – piedotajā pagātnē, Kunga klātbūtnē dzīvotajā šodienā vai nākotnē, kurā Tu vari zināt – Kristu valda?

Marijas Magdalēnas stāsts ir ikvienas sievietes stāsts. Mums ir dota atjaunota dzīve, ne dzīve, kas tiek dzīvota kā parādniecēm. Mums pieder mūžīgā dzīve. To vairs neatņems ne nāve, ne tās valdnieks. Mēs esam piedzīvojušas dziedināšanu no grēka – nāvējoša, postoša, iztukšojoša, uzbrūkoša, paralizējoša, apmelojoša! Paldies, ka to Kristus dēļ esam saņēmušas tajā dienā, kad Viņš teica: „Tavi grēki Tev ir piedoti. Pilnībā. Visi.”. Un Viņa žēlastība ir pietiekama, lai turpinātu mūs dziedināt, atjaunot, piepildīt, aizsargāt, atbrīvot un attaisnot KATRU DIENU!

6. STĀSTS – APŽĒLOŠANAS STĀSTS

Grēcinieces stāsts

Sods, ko atcēlusi žēlastība

Rakstu vieta: Jāņa ev. 8:3-11

Kāda grēciniece, laulības pārkāpēja tiek atvesta pie Jēzus. Viņas sastapšanās ar Jēzu notiek pret viņas pašas gribu, Bībelē nevaram atrast liecības, ka sieviete pati būtu jebkad meklējusi Jēzu, vai – ka būtu Jēzus sekotāja. Sieviete negaida brīnumus – viņa netic apžēlošanai un piedošanai. Viņa zina, ka grēks ir bijis pārāk liels, tā alga pēc bauslības, rakstītā likuma, ir nāve, publiska nomētāšana ar akmeņiem (lai visi redz, kāds ir bijis grēks, kura dēļ viņa tiek sodīta!). Rakstu mācītājiem un farizejiem ir fakti – grēks ir atklāts, soda mērs zināms, bet iegūt apstiprinājumu no Jēzus varētu būt noderīgi. Zinot, ka Viņš ir Templī, paņēmuši savas taisnības un Rakstu zināšanu „trofeju” – grēcinieci, reliģiskie vadītāji dodas pie Jēzus. Jēzus neatbild uz viņu jautājumu, bet jautā vienkāršu jautājumu pašiem apsūdzētājiem, pārfrāzējot tas skan personiski – *vai Tu nekad dzīvē neesi grēkojis?* Un pēc kāda laika vairs nav neviena, kas ir bez grēka; neviena, kam būtu vara un iemesls apsūdzēt, tiesāt un sodīt sievieti, tādu pašu grēcinieci kā ikviens cilvēks. Sieviete paliek viena ar Jēzu. Un Jēzus parāda žēlastību, atlaižot sievieti ar mieru „Arī Es tevi nepazudinu; ej un negrēko vairs!”

- Šis žēlastības stāsts ir cerību nesošs ne tikai „lielajai grēciniecei”, bet arī „paštaisnājiem apsūdzētājiem”. Tāda ir Kristus žēlastība, kas piedod gan grēku, ko varam nosaukt vārdā ieraugot otrā, gan to, ko negribam ieraudzīt sevī – paštaisnību, tiesneša lomas uzņemšanos, nereti – soda izpildi Dieva vietā. Kādas ir Tavas pārdomas pēc izlasītā?

- Kad kā grēcinieces sastapāmies ar Kristu, mums bija vajadzīga glābjošā žēlastība. Mums nepietika ar žēlsirdīgi pastieptu roku, kad bijām pakritušas... Mums vajadzēja žēlastību, kas spētu piedot neticību, aplami dzīvoto dzīvi un dotu spēku jaunai dzīvei atkarībā no Dieva – ne tikai piecelties no kritiena, bet cerību ejot uz priekšu attaisnotām un atjaunotām.

Kāda žēlastība Tev ir vajadzīga Tavā ikdienā šodien?

Kas ir Tavs grēks, kuru Tu nespēj pamest?

Vai ir kas tāds, kas Tevi joprojām apsūdz? Kas tāds, kas neļauj iet uz priekšu, jo atgādina, cik Tu esi liela grēciniece – necienīga saņemt piedošanu, necienīga dzīvot dzīvi „pēc grēka”.

- Ko Tev šodien nozīmē tas, ka Jēzus saka: „Tev ir piedots!”?

Un vai Tu tici, ka lūdzot Jēzum: „Kungs, piedod!”, Viņš atbild „Tev ir piedots!”?

- Ir kāda vieta, kurā vēlamies būt tad, kad grēks ir sanaidojis, salauzis, izpostījis, apmelojis, ievainojis, darījis neveselu, nespēcīgu, nogurušu. Ir kāda žēlastības vieta, kurā bez Kristus, Kurš raksta smiltīs – nenosoda un nepazudina, ir arī cilvēki. Cilvēki, kas imitē Kristu. Kāda ir Tava žēlastības parādīšanas pieredze mājas grupā/draudzē?

- Kā Tu pati izdzīvo Dieva žēlastību, kas ir pārāka par grēku, tiesu un sodu, esot kopienā – ģimenē, darba kolektīvā, draudzē? Kāda ir šādas dzīves cena un ieguvumi?

- Pasludināt žēlastību. Parādīt žēlastību. Dzīvot žēlastībā. Būt apžēlotai grēciniecei. Kā tas parādās Tavā ikdienā, attiecībās ar citiem cilvēkiem? Kādas ir izmaiņas, ko var atnest tikai un vienīgi žēlastība?

- Izdzīvot žēlastību prasa ne tikai pieņemt to, ka Kristus izglābj mani no stāvokļa „nāvei nolemta grēciniece”, bet arī ticēt, ka mans jaunais stāvoklis ir „pilnībā attaisnota grēciniece”, un vēl vairāk – ļauties, lai Kristus turpina katru dienu mani pārvērst Savā līdzībā. Kāds ir Tavs žēlastības stāsts?

Rakstu mācītāji un farizeji dodas pie Jēzus, gribēdami uzzināt, kādu sodu Viņš iesaka šai sievietei, kā Viņš pildīs bauslībā uzrakstīto, kā Viņš sodīs grēcinieci par viņas nodarījumu? Jēzus nerunā, bet raksta smiltīs. Rakstu mācītāji un farizeji turpina Jēzum jautāt Viņa viedokli. Viņi neprasa Viņa rīcību, tikai grib dzirdēt viedokli. Mēs nezīnām, kas bija tas, ko Jēzus rakstīja smiltīs – uzrakstītais nekad nekur neparādījās. Tas bija smiltīs uz brīdi. Arī šodien Jēzus turpina rakstīt smiltīs, lai, pārāka par visu rakstīto un cilvēku taisnības pieprasīto, būtu žēlastība – nepelnīta piedošana, apbrīnojama attaisnošana un dzīve, kas var turpināties bez apsūdzošās pagātnes.

7. STĀSTS – DZĪVĪBAS STĀSTS

levas stāsts

Atgriezoties pie Dzīvības koka

Rakstu vieta: 1. Mozus gr. 1-5:5, 1. Timotejam 2:13-15, Romiešiem 5:12

leva – PIRMĀ (lasīt – populārākā) Bībeles sieviete. Viņa nes sevī Dieva tēlu un līdzību. Viņas radīšanas mērķis ir būt blakus vīrietim, pasargāt viņu no *viendarīšanas* un vientulības. Viņas dzīves līnijā ir ierakstīts, ka viņa palīdzēs (lasīt – novērsīs nelaimi, neizdošanos, nogurumu); ka viņas intuīcija, gudrība būs tā, kas palīdzēs vīrietim izdarīt vairāk – labāk pārvaldīt to, kas viņam uzticēts, labāk par visu rūpēties. Sievietes aicinājums ir skaidrs. Bet leva, Sātana uzrunāta, kamēr Ādams nav viņas tuvumā, turpina klausīties viltīgajā apmelotājā. (Ir dažādi viedokļi – gan, ka Ādams bija blakus, gan, ka atstājis levu vienu, bet tā kā viņa rīcība raksturojama – “viņš NEKO nedarīja”, ļauj pieņemt, ka, ja pat viņš fiziski bija levas tuvumā, viņš reāli savā būtībā bija atstājis viņu vienu.) Sieviete iesaistās diskusijās, līdz sāk apšaubīt patiesību un piedzīvo divas lielākās vilšanās. Viņa, ļaujoties uz sevi un vīrietim, ne vien zaudē visu, bet pēc likuma saņem bargu, neizpērkamu un neatceļamu mūžīgu sodu... Izmisuma pilnākā daudzpunkte, ja ne Dieva žēlastība, kas ir neaptverami lielāka par zaudēto un kuras varā ir atcelt sodu ar piedošanu! Dievs sievietei dod otro iespēju – ļaujoties uz Viņu! Un vairs nevilties, vairs nezaudēt!

- Radītājs un Visums. Kas Tevi Radīšanas stāstā pārsteidz? Kādi jautājumi rodas? Kā tas, ka Dievs ir absolūts Radītājs, ietekmē Tavu šodienu? Un vai ietekmē?

- Izlasi Jesajas 43: 1-25. Dievs ir pilnīgs – Viņam absolūti ar Sevi pietiek. Bet Viņš, kura vārds ir tik svēts, ka pilni bijības cilvēki pat to neizrunāja, rada Tevi. Un rada Tevi Sev – Savam godam! Ko Tev nozīmē dzīvot savu dzīvi Radītāja godam?

- Kur Tu savā ikdienā piedzīvo un saproti to, ka Tu esi radīta pēc Dieva tēla (kā ikona) un līdzības? Kur Tev ir tie „logi”*, kas parāda Dievu un Viņa valstību citiem?
*Pēc senajām tradīcijām “ikona” nozīmē “logs uz debesīm; uz mūžību; uz dievišķo”

- Palīgs vīrietim mūsdienās. Ko Tev kā sievietei nozīmē būt par palīgu vīrietim? Un vai Tev ir vēlme palīdzēt, vai arī “Tu esi aicināta būt par vīrieša palīgu” saredzi ne tikai radīšanas svētību, bet arī grēka lāstu – negribu un nevajag. Kādi ir izaicinājumi un kādas vilšanās?

- Kāds ir mans soda mantojums, kas nāk no levas grēka?

Kā es to izjūtu savā dzimtas līnijā, savā dzīvē, un tajā, ko redzu apkārt?

Pārdomā arī citas grēka ietekmes – **Čūskas lāsts** (Par pievilšanu saņemts mūžīgs sods, neatceļama nāve. Sātans gan uz trim dienām ieliks Jēzu kapā un nāves valstībā, bet pilnīga dzīvības uzvara sadragās Sātana galvu. Sātans vēl agonijā dzeļ un ievaino, bet Viņa liktenis jau ir izšķirts.), **Zemes lāsts** (cilvēkiem būs smagi jāstrādā, lai no tās ko saņemtu, ne tikai pārraugoši jārūpējas), **Vīrieša sods** (smagi strādāt, lai dienu no dienas remdētu izsalkumu), **Sievietes sods** (dzemdību sāpes un upuris bērnu labā, sarežģītas attiecības ar vīrieti - nereti jāpiedzīvo sāpes un vilšanās dēļ vīrieša egoisma, varaskāres un rupjības -, nepārvaramas bailes no atraidījuma)

- Kā no *Dzīvās*, kas rada, esmu kļuvusi par to, kas neuzticas; kas skauž; kas meklē vien savu labumu; kas šķeļ; kas krāj rūgtumu; kas tenko, aprunā un apmelo; kas nes sevī aizvainojumu, dusmas, nepiedošanu; kas, aizsedzot seju un sirdi, dzīvo kaunā par sevi kā sievieti, savām domām un savu augumu? Kur šodien sākas aizliegtā augļa „uzlūkošana”?

- Sātans joprojām melo, dod iemeslus šaubīties! Bet viņa meliem iepretī stāv Dieva patiesība. Un Dievs man – Viņa radītajai un mīlētajai, liek apzināties, ka es esmu VĒRTĪGA, ka es esmu AICINĀTA pēc Viņa nodoma, un, ka es esmu SKAISTA.

Kas ir mani trīs priekšstati par sevi, kas ir sakropļoti?

Kas ir manas šaubas, kauns un bailes?

Vai man vajag, lai Radītājs man atgādinātu: „TU esi VĒRTĪGA, pēc MANA nodoma AICINĀTA un SKAISTA!”?

- Kā Tu pastāstītu levas stāstu šodienas sievietei, kura meklē piepildījumu, atzinību, vērtību un jēgu savai dzīvei un, kurai vien ir attāla nojausma par „Dārzu”? Kur meklēt Dzīvības koku šodienas pasaulē?

Un kā ienākt mūsdienu Dārzā – draudzē, kur Dievs ir klātesošs kā Ēdenes laikos?

Mēs, sievietes, dzīvojam levas stāstā. Esam Dieva mīlestībā mērķtiecīgi radītas un Sātana kaislīgi ienīstas – pievilts un nomaldījušās... Bet Sātana punktu mūsu stāstam dzēš Dieva žēlastība. Viņā esam atrastas un attaisnotas. Un mūsu dzīves stāsts ir žēlastības vēstījums, ko nest citiem... Viņš meklē! Viņš atrod! VIŅŠ!

